

Finnmark, Mehamn
4.9.93

UTDRAG kontroller
mot fremføring

STATSMINISTER GRO HARLEM BRUNDTLAND

VALGKAMP 93 - 4.9.93

Kjære velger!

Nå er det bare drøyt en uke igjen til valgdagen. Spørsmålene er:

Hva slags politikk skal landet styres etter?
Hva slags regjering skal Norge ha de neste fire åra?

Bør vi ikke nå holde stø kurs? Nå, når resultatene virkelig begynner å vise seg?

For hva er det vi ser? Jo,

- at Norge nå har laveste rente i Europa, bortsett fra Sveits.
- at vi har den laveste prisstigningen siden 1960-tallet; med 2,3% det siste året.
- at bedriftene har bedret konkurranseevnen sin de siste åra.

Kort sagt; at norsk økonomi har blitt styrt inn på tryggere grunn.

Dette er resultater som teller i hverdagen vår. Mange familier har fått kuttet renteutgiftene med 10-15.000 kroner årlig.

Bedriftene har fått bedre vilkår, og det gir grunnlag for økt optimisme og nye arbeidsplasser - som her i Nord-Norge.

Og - dette har skjedd samtidig med at vi har styrket de offentlige velferdstjenestene. Det er ikke slik som noen prøver å gjøre inntrykk av, at vi bygger ned velferdsstaten. Tvert om: Den bygges ut hele tiden.

Med politiske vedtak og styring legger vi stein på stein for å skape mer velferd, bedre velferd, rettferdig velferd.

Hver eneste dag de to siste årene er det blitt 44 nye arbeidsplasser i skolene, sykehusene, i eldreomsorgen, i barnhagene - jobber som vi alle er avhengige av, og som gir oss en tryggere hverdag.

Så vi er på rett vei. Men vi må videre. For den største og vanskeligste jobben gjenstår. Vi har greid å stanse økningen i arbeidsledigheten; nå må vi holde stø kurs - for å få den ned.

Da er det farlig å skape usikkerhet og klusse til kursen.

Så nå må vi stå på videre;

- for å skape flere jobber,
- for å bekjempe frykten og utryggheten som vi vet mange opplever og føler,
- vi må komme lenger i kampen for miljøet.

Vi står foran nye store løft som vi bare kan greie om vi samler de politiske kreftene bak solidaritets-alternativet. Vi må ha evne og vilje til å flytte noen av de 400 milliarder kronene på statsbudsjettet; over til tiltak som kan gi økt sysselsetting, mer velferd og bedre velferd.

Det er bare politisk kamp og klare verdivalg som kan føre oss framover. Vi må være både visjonære og realistiske. Det holder ikke at noe bare er sagt, om det så er aldri så godt sagt. Vi må også ha noe å vise til hele tiden, som er godt gjort.

Det vi vet i Arbeiderpartiet, er jo at vi må ha penger for å kunne videreutvikle velferdsNorge. Derfor er det vi må ha det dobbelte grepet som Arbeiderpartiet har lagt opp til. Vi må både styrke bedriftene våre og de offentlige velferdstjenestene. Vi må være offensive langs begge kanaler: Offensiv næringspolitikk og offensiv velferdspolitik.

Offensiv næringspolitikk i Nord-Norge:

Med et sterkere produksjonliv, som her i Finnmark, får vi sterkere ryggrad til å løse flere offentlige oppgaver. I programmet vårt for økt verdiskaping og sysselsetting i Nord-Norge - det som dere ser her, og som heter "Omstilling under trygghet" - har vi staket ut kursen.

Skal vi trygge bosettingen og velferden langs kysten og i grensestrøkene her nord, må vi ha bedrifter som klarer seg både på hjemmemarkedene og utenlands. Men skal vi få det til, må det føres en offensiv næringspolitikk.

Da kan vi ikke basere oss på ett tiltak her og ett der; noe den ene dagen, og noe annet den andre. Vi må se de offentlige virkemidlene i sammenheng, velge de mest treffsikre av dem, og vi må samordne kreftene.

Og det er nettopp en slik offensiv Arbeiderpartiets medlemmer har staket ut og formulert i dette programmet. Her beskrives utfordringene; her rettes oppmerksomheten mot mulighetene, og mot veiene framover.

Tenk bare på fisken, naturen, folkene som bor her, den stadig bedre samferdselen, det som nå skjer i Russland. Det skorter ikke på muligheter. Men de kan bare bli til virkelighet

gjennom systematisk arbeid og politisk styring.

Det er hva vi vil; styre slik at det blir stadig bedre grunnlag for å drive næringsvirksomhet i landsdelen. Og så vil vi satse; særlig på fiskeriene, reiselivet og de mulighetene som nå åpner seg i Barentsregionen.

For å lykkes, må det satses ut fra lokale ressurser. Og det er det jo flust av i landsdelen. Farvannene utenfor Nord-Norge hører til et av verdens mest fiskerike og løfterike havområder.

Men fiskebestandene må forvaltes med vett og forstand. Derfor har vi hatt strenge reguleringer; derfor må vi ha sterk kontroll av at kvotene holdes; derfor var det at vi f.eks. stengte fisket i et område av Barentshavet nylig, for å hindre rovfiske på ungfisken.

Vårt mål, og vår politikk er at det er kystsamfunnene som skal ha fortrinnet til disse mulighetene; det er de mest fiskeriavhengige områdene som skal prioriteres i fiskeripolitikken. Derfor mener vi at retten til å drive fiske må bygge på bruksrett, ikke privat eiendomsrett. Og derfor gikk vi mot omsettelige kvoter.

Vi vil at kystflåten skal være ryggraden i flåtemønsteret; vi vil ha opp aktiviteten i den norske fiskeindustrien, der landingene skjer. Men da må vi også skjerpe salgssinnsatsen og markedsføringen på de internasjonale matmarkedene, for å få fram de produktene som kundene vil ha.

Det samlede fiskerimiljøet i Norge har store framtidsmuligheter. Da tenker jeg selvsagt også på oppdrettsanleggene, som det jo er gode forutsetninger for i Nord-Norge.

Men heller ikke her vil noe komme av seg selv. Vi er avhengig av offensive holdninger, vilje til innsats, og ikke minst samarbeid i alle ledd av næringen - om vi skal kunne opprettholde de mange lokalsamfunnene langs kysten vår. Det er hva Arbeiderpartiets Nord-Norge program legger opp til.

EF-saken og stortingsvalget:

Noen snakker om at stortingsvalget er et EF-valg. Men det er jo ikke riktig. Det er det nå flere og flere som blir klar over. Stortingsvalget er ikke stoppestedet for EF-debatten. Det er det folkeavstemmingen som er.

Og da er det hver eneste en av dere, som skal være med på å avgjøre den saken. Det er folkeavstemmingen som skal avgjøre, slik det var i 1972. Dette er den demokratiske fremgangsmåten; slik det store, store flertallet i Norge vil ha den gjennomført.

Å si nei til alt - det løser ingenting. Det bare fratår oss handlefriheten.

Problemer som landene har felles, og som krever at vi finner fram til internasjonale løsninger - som i kampen for miljøet; de problemene vil ikke opphøre.

Norge er en ressurs-, industri- og handelsnasjon. Derfor må vi kjempe hardt for å få felles, internasjonale spilleregler.

Mange er skeptiske, mange er negative til et norsk medlemskap. Likevel er det stor oppslutning i den norske befolkningen om Arbeiderpartiets og Regjeringens linje;

- at det var riktig å søke,
- at vi må forhandle,
- at vi må finne ut hvilket resultat vi kan få,
- og la folket avgjøre saken i en folkeavstemning.
- der alle deltar med sin stemme,
- på like vilkår med alle andre.

Det er bare ved å få EF til å vise kortene gjennom forhandlinger at vi kan få svaret på om Norge samlet sett er velkommen i EF; på et holdbart og skikkelig grunnlag.

Derfor er vi i forhandlinger; derfor skal vi stå på for å ivareta vitale norske interesser - i fiskerisektoren, for landbruket vårt og distriktene, for råderetten over energiresursene, og for Norges ambisjon om å være pådriver og brobygger for miljø, for fred og for internasjonalt samarbeid.

Men vi vet at vi har en tøff jobb foran oss. Derfor må vi stå samlet bak den viktige forhandlingsjobben.

Og jeg har sagt det før, blant annet da jeg var på årsmøtet til Finnmark Arbeiderparti i vinter, at får vi ikke et resultat som Regjeringen kan anbefalte for det norske folk og for Finnmark; ja, så har vi ikke et resultat vi vil gå ut og slåss for.

Tidligere i valgkampen; på et møte lengst sør i landet, i Mandal - ble jeg spurt om hvordan jeg vil tolke de arbeiderparti-stemmene som vil komme den 13. september. Vil jeg tolke de stemmene som et ja til norsk EF-medlemskap?

Nei, selvfølgelig ikke. For det stortingsvalget går ut på for oss; det er å be om støtte til å gjennomføre Arbeiderpartiets program i de neste fire år.

Og vi har gjort det helt klart vi; at det er folkeavstemningen som avgjør den saken. Det er forhandlingsresultatet, som svært mange mennesker er interessert i å se hvordan blir, som folk skal ta stilling til.

Og vi vet at det er mange medlemmer av Arbeiderpartiet, også på våre stortingslister, som ikke sier ja til medlemskap. En stemme til Arbeiderpartiet ved dette valget, er en stemme til en Arbeiderparti-regjering. Da kan du være ja, tja, nei eller!.... t'nei til EF.

Stortingsvalg

For nå skal vi ha stortingsvalg. Da gjelder det: Hva slags Storting; hva slags politikk; og hva slags kurs for den nasjonale, norske politikken skal vi ha? Hvordan kan vi best bygge velferdssamfunnet og styrke norske bedrifter - så det kan bli nye arbeidsplasser i alle deler av landet?

Det er det stortingsvalget gjelder.

Og la ikke andre bestemme for deg. Ønsker du at Arbeiderpartiet skal stå ved roret i nye fire år, så møt opp valgdagen - og stem: Arbeiderpartiet!

Spre det budskapet; i de hektiske dagene som gjenstår. Vi må stå på til fløyta går - for å sikre oss et skikkelig feste for fire nye år med Arbeiderparti-regjering.

Så lykke til og godt valg.